Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)

4 päivänä heinäkuuta 2024*

Ennakkoratkaisupyyntö – Maatalous – Yhteinen maatalouspolitiikka – Asetus (EU) N:o 1307/2013 – 52 artikla – Delegoitu asetus (EU) N:o 639/2014 – 53 artiklan 1 kohta – Tuotantosidonnaisten tukitoimenpiteiden tukikelpoisuusperusteiden määrittely – Jäsenvaltioiden toimivalta – Delegoitu asetus (EU) N:o 640/2014 – 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan 16 ja 18 alakohta – Ilmoitettujen eläinten ja määritettyjen eläinten välinen ero – 30 artiklan 3 kohta – Määritettyjen eläinten perusteella laskettu tuki – 31 artiklan 1–3 kohta – Hallinnolliset seuraamukset, jos ilmoitettuihin eläimiin liittyy noudattamatta jättämisiä – Emolehmien pitämiseen liittyvä tuotantosidonnaista tukea koskeva hakemus – Kansallisessa lainsäädännössä vahvistettu poikimiskiintiö, jota ei ole saavutettu kaikkien ilmoitettujen eläinten osalta – Tämän kiintiön saavuttaminen pienemmällä eläinten määrällä – Kansallinen käytäntö, jolla tuki evätään

Asiassa C-538/22,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Fővárosi Törvényszék (Budapestin alioikeus, Unkari) on esittänyt 25.7.2022 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 11.8.2022, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

SB

vastaan

Agrárminiszter,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja T. von Danwitz sekä tuomarit P. G. Xuereb (esittelevä tuomari) ja I. Ziemele,

julkisasiamies: J. Kokott,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

* Oikeudenkäyntikieli: unkari.

– Unkarin hallitus, asiamiehinään Zs. Biró-Tóth ja M. Z. Fehér,

– Euroopan komissio, asiamiehinään V. Bottka ja A. Sauka,

kuultuaan julkisasiamiehen 30.11.2023 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 täydentämisestä yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän sekä suoriin tukiin, maaseudun kehittämistukeen ja täydentäviin ehtoihin sovellettavien maksujen epäämis- ja perumisedellytysten sekä hallinnollisten seuraamusten osalta 11.3.2014 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 (EUVL 2014, L 181, s. 48, ja oikaisu EUVL 2015, L 209, s. 48), sellaisena kuin se on muutettuna 4.5.2016 annetulla komission delegoidulla asetuksella (EU) 2016/1393 (EUVL 2016, L 225, s. 41; jäljempänä delegoitu asetus N:o 640/2014), 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan 16 ja 18 alakohdan, 30 artiklan 3 kohdan sekä 31 artiklan 1–3 kohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty oikeusriidassa, jossa ovat vastakkain maanviljelijä SB ja Agrárminiszter (maatalousministeri, Unkari) ja joka koskee sitä, että viimeksi mainittu on kieltäytynyt myöntämästä SB:lle emolehmätuotantoa koskevaa tuotantosidonnaista tukea.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

Asetus (EU) N:o 1306/2013

3 Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta 17.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 (EUVL 2013, L 347, s. 549) 63 artiklassa, jonka otsikko on ”Aiheettomasti suoritetut maksut ja hallinnolliset seuraamukset”, 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

” 1. Jos todetaan, ettei tuensaaja täytä alakohtaisessa maatalouslainsäädännössä säädettyjä tukikelpoisuusperusteita, tuen tai palkkion myöntämisen edellytyksiin liittyviä sitoumuksia tai muita velvoitteita, tukea ei makseta tai tuki peruutetaan kokonaan tai osittain, ja tapauksen mukaan [yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta 17.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston] asetuksen (EU) N:o 1307/2013 [(EUVL 2013, L 347, s. 608)] 21 artiklassa tarkoitettuja vastaavia tukioikeuksia ei myönnetä tai ne peruutetaan.

– –

2. Lisäksi, jos alakohtaisessa maatalouslainsäädännössä niin säädetään, jäsenvaltioiden on määrättävä myös hallinnollisia seuraamuksia – –”

Asetus N:o 1307/2013

4 Asetuksen N:o 1307/2013, sellaisena kuin se on muutettuna 13.12.2010 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 2017/2393 (EUVL 2017, L 350, s. 15; jäljempänä asetus N:o 1307/2013), johdanto-osan neljännessä perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”On tarpeen täsmentää, että [asetusta N:o 1306/2013] ja sen nojalla annettuja säännöksiä sovelletaan tässä asetuksessa säädettyihin toimenpiteisiin. – –”

5 Asetuksen N:o 1307/2013 IV osastoon sisältyy 1 luku, jonka otsikko on ”Vapaaehtoinen tuotantosidonnainen tuki” ja johon sisältyy 52 artikla, jonka otsikko on ”Yleiset säännöt”. Mainitussa 52 artiklassa säädetään seuraavaa:

” 1) Jäsenvaltiot voivat myöntää viljelijöille tuotantosidonnaista tukea tässä luvussa vahvistetuin edellytyksin (jäljempänä tässä luvussa 'tuotantosidonnainen tuki').

– –

6. Tuotantosidonnainen tuki on tuotannonrajoitusjärjestelmä, joka toteutetaan vuotuisena tukena tiettyjen pinta-alojen ja tuotosten perusteella tai tietyn eläinmäärän perusteella ja jonka on noudatettava rahoituksen enimmäismääriä, jotka jäsenvaltioiden on määritettävä kunkin toimenpiteen osalta ja annettava tiedoksi [Euroopan] komissiolle.

– –

9. Jotta varmistetaan unionin varojen tehokas ja kohdennettu käyttö ja estetään samanaikainen rahoitus muista vastaavista tukivälineistä, siirretään komissiolle valta antaa 70 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan:

a) tuotantosidonnaisen tuen myöntämisedellytykset;

b) säännöt, jotka koskevat johdonmukaisuutta muiden unionin toimenpiteiden kanssa ja tuen kumuloitumista.

– – ”

6 Kyseisen asetuksen 53 artiklassa, jonka otsikko on ”Rahoitussäännökset”, luetellaan vapaaehtoista tuotantosidonnaista tukea koskevat päätökset, joita jäsenvaltiot voivat tehdä.

7 Mainitun asetuksen 54 artiklan, jonka otsikko on ”Tiedonannot”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on annettava 53 artiklassa tarkoitetut päätökset komissiolle tiedoksi viimeistään artiklassa tarkoitettuina määräpäivinä. – – ”

Delegoitu asetus N:o 639/2014

8 Yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013 täydentämisestä ja mainitun asetuksen liitteen X muuttamisesta 11.3.2014 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 (EUVL 2014, L 181, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 9.7.2018 annetulla komission delegoidulla asetuksella (EU) 2018/1784 (EUVL 2018, L 293, s. 1; jäljempänä delegoitu asetus N:o 639/2014), 53 artiklan, jonka otsikko on ”Tuen myöntämisedellytykset”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on säädettävä tuotantosidonnaisia tukitoimenpiteitä koskevista tukikelpoisuusperusteista [asetuksessa N:o 1307/2013] vahvistetuissa rajoissa ja tässä asetuksessa säädetyin edellytyksin.”

9 Delegoidun asetuksen N:o 639/2014 67 artiklan, jonka otsikko on ”Vapaaehtoiseen tuotantosidonnaiseen tukeen liittyvät tiedoksiannot”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Asetuksen [N:o 1307/2013] 54 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tiedoksiantoihin on sisällytettävä tämän asetuksen liitteessä I luetellut tiedot. ”

10 Delegoidun asetuksen N:o 639/2014 liitteessä I, jonka otsikko on ”Komissiolle 67 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimitettavien tiedoksiantojen sisältö”, säädetään seuraavaa:

”Tiedoksiantoihin on sisällyttävä:

– –

3) kunkin tukitoimenpiteen kuvaus, jossa mainitaan ainakin

– –

f) sovellettavat tukikelpoisuusedellytykset

– – ”

Delegoitu asetus N:o 640/2014

11 Delegoidun asetuksen N:o 640/2014 johdanto-osan 28 ja 31 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

” (1) – – Asetuksessa [N:o 1306/2013] annetaan komissiolle valta antaa delegoituja ja täytäntöönpanosäädöksiä. Uuden oikeudellisen kehyksen mukaisen järjestelmän moitteettoman toiminnan varmistamiseksi tietyt säännöt on annettava tällaisilla säädöksillä. – –

– –

(28) Eläintukijärjestelmien mukaisten eläintukihakemusten tai eläimiin liittyvien tukitoimenpiteiden mukaisten maksupyyntöjen osalta säännösten noudattamatta jättäminen johtaa siihen, ettei kyseinen eläin ole tukikelpoinen. Olisi säädettävä vähennyksistä, joita sovelletaan ensimmäisestä eläimestä, jonka osalta havaitaan säännösten noudattamatta jättämistä, mutta hallinnollisen seuraamuksen olisi vähennyksen tasosta riippumatta kuitenkin oltava lievempi, jos säännösten noudattamatta jättämistä havaitaan enintään kolmen eläimen osalta. Kaikissa muissa tapauksissa hallinnollisen seuraamuksen ankaruuden olisi riiputtava niiden eläinten prosenttiosuudesta, joiden osalta säännösten noudattamatta jättämistä havaitaan.

– –

(31) Maaseudun kehittämistuen epäämiset ja perumiset ja hallinnolliset seuraamukset olisi vahvistettava ottaen huomioon varoittavuus- ja suhteellisuusperiaate. Maaseudun kehittämistuen epäämisten ja perumisten olisi oltava eriasteisia todetun säännösten noudattamatta jättämisen vakavuuden, laajuuden, keston ja toistuvuuden mukaan. Maaseudun kehittämistuen epäämisissä ja perumisissa ja hallinnollisissa seuraamuksissa olisi tukikelpoisuusedellytysten, sitoumusten ja muiden velvoitteiden osalta otettava huomioon eri tukitoimenpiteiden ominaispiirteet. Jos on kyse vakavasta noudattamatta jättämisestä tai jos tuensaaja on esittänyt väärennettyjä todisteita tuen saamiseksi, maaseudun kehittämistuki olisi evättävä ja asetettava hallinnollinen seuraamus. Ankarimmillaan hallinnollisena seuraamuksena olisi oltava sulkeminen kokonaan pois yhdestä tai useammasta tukitoimenpiteestä tai tukitoimien tyypistä tietyksi ajaksi.”

12 Delegoidun asetuksen N:o 640/2014 2 artiklan, jonka otsikko on ”Määritelmät”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

” – –

Lisäksi sovelletaan seuraavia määritelmiä:

– –

(2) ’noudattamatta jättämisellä’ tarkoitetaan

a) [asetuksen N:o 1306/2013] 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun suoran tuen tai maaseudun kehittämistuen myöntämiseen liittyvien tukikelpoisuusperusteiden, sitoumusten tai muiden velvoitteiden osalta kyseisten tukikelpoisuusperusteiden, sitoumusten tai muiden velvoitteiden noudattamatta jättämistä; – –

– –

(13) ’eläintukijärjestelmällä’ tarkoitetaan [asetuksen N:o 1307/2013] IV osaston 1 luvussa säädettyä vapaaehtoista tuotantosidonnaista tukea koskevaa toimenpidettä, jossa vuotuinen tuki myönnetään tietyissä määrällisissä rajoissa tietyn eläinmäärän perusteella;

– –

(15) ’eläintukihakemuksella’ tarkoitetaan hakemuksia sellaista tukea varten, jossa vuotuinen tuki myönnetään tietyissä määrällisissä rajoissa tietyn eläinmäärän perusteella [asetuksen N:o 1307/2013] IV osaston 1 luvussa säädetyn vapaaehtoisen tuotantosidonnaisen tuen mukaisesti;

(16) ’ilmoitetuilla eläimillä’ tarkoitetaan eläimiä, joita koskee eläintukijärjestelmän mukainen eläintukihakemus tai eläimiin liittyvää tukitoimenpidettä koskeva maksupyyntö;

– –

(18) ’määritetyllä eläimellä’ tarkoitetaan

a) eläintukijärjestelmän osalta eläintä, jonka osalta kaikki tuen myöntämiseksi vahvistettujen sääntöjen edellytykset täyttyvät; tai

b) eläimiin liittyvän tukitoimenpiteen osalta eläintä, joka on tunnistettu hallinnollisten tai paikalla tehtävien tarkastusten avulla;

– – ”

13 Delegoidun asetuksen N:o 640/2014 II osastossa, jonka otsikko on ”Yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä”, on IV luku, jonka otsikko on ”Suorien tukien järjestelmiin ja maaseudun kehittämistoimiin liittyvien tukien ja hallinnollisten seuraamusten laskeminen yhdennetyssä hallinto- ja valvontajärjestelmässä” ja joka sisältää 4 jakson, jonka otsikko on ”Vapaaehtoinen tuotantosidonnainen tuki, joka perustuu eläintukijärjestelmien mukaisiin eläintukihakemuksiin, tai maaseudun kehittämistuki, joka perustuu eläimiin liittyvien tukitoimenpiteiden mukaisiin maksupyyntöihin”, ja tähän jaksoon sisältyy 30 artikla, jonka otsikko on ”Laskentaperusta”. Kyseisen 30 artiklan 1–3 kohdassa säädetään seuraavaa:

” 1) Suoraa tukea tai maaseudun kehittämistukea ei missään tapauksessa myönnetä tukihakemuksessa tai maksupyynnössä ilmoitettua suuremmalle eläinmäärälle.

2. Tilalla olevia eläimiä pidetään määritettyinä ainoastaan, jos niitä koskevat tunnistetiedot on merkitty tukihakemukseen tai maksupyyntöön. Tunnistetut eläimet voidaan korvata ilman suoran tuen tai maaseudun kehittämistuen saantioikeuden menettämistä edellyttäen, ettei toimivaltainen viranomainen ole vielä ilmoittanut tuensaajalle säännösten noudattamatta jättämisestä tukihakemuksessa tai maksupyynnössä eikä tuensaaja ole vielä saanut tietoa viranomaisen aikomuksesta tehdä tarkastus paikalla. Jos jäsenvaltio ei hyödynnä tukihakemuksettoman järjestelmän mahdollisuutta niiden sääntöjen mukaisesti, jotka komissio vahvistaa [asetuksen N:o 1306/2013] 78 artiklan b alakohdan perusteella, sen on varmistuttava kaikin tavoin siitä, mitkä eläimet kuuluvat tuensaajan tukihakemuksiin tai maksupyyntöihin.

3. Jos tukihakemuksessa tai maksupyynnössä ilmoitettu eläinten lukumäärä on suurempi kuin hallinnollisessa tai paikalla tehdyssä tarkastuksessa määritetty lukumäärä, suoran tuen tai maaseudun kehittämistuen laskenta perustuu määritettyyn eläinmäärään, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 31 artiklan soveltamista.”

14 Delegoidun asetuksen N:o 640/2014 31 artiklassa, jonka otsikko on ”Hallinnolliset seuraamukset eläintukijärjestelmissä tai eläimiin liittyvissä tukitoimenpiteissä ilmoitettujen eläinten osalta”, säädetään seuraavaa:

” 1) ” Jos tukihakemuksessa, joka on tehty eläintukijärjestelmässä, tai maksupyynnössä, joka on tehty eläimiin liittyvässä tukitoimenpiteessä tai tällaisen tukitoimenpiteen puitteissa toteutettavassa toimityypissä, havaitaan 30 artiklan 3 kohdan mukaisesti eläinten ilmoitetun ja määritetyn lukumäärän välinen ero, tuen kokonaismäärää, joka tuensaajalle olisi voitu maksaa kyseisessä tukijärjestelmässä tai tukitoimenpiteessä tai tällaisen tukitoimenpiteen puitteissa toteutettavassa toimityypissä asianomaiselta hakuvuodelta, on vähennettävä tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistettavalla prosenttiosuudella, jos säännösten noudattamatta jättämistä havaitaan enintään kolmen eläimen kohdalla.

2. Jos säännösten noudattamatta jättämistä havaitaan useamman kuin kolmen eläimen kohdalla, tuen kokonaismäärää, joka tuensaajalle olisi voitu maksaa 1 kohdassa tarkoitetussa tukijärjestelmässä tai tukitoimenpiteessä tai tällaisen tukitoimenpiteen puitteissa toteutettavassa toimityypissä asianomaiselta hakuvuodelta, on vähennettävä seuraavasti:

a) prosenttiosuudella, joka vahvistetaan 3 kohdan mukaisesti, jos se on enintään kymmenen prosenttia, tai

b) jäljempänä 3 kohdan mukaisesti vahvistettavalla prosenttiosuudella kaksinkertaisena, jos se on yli 10 mutta enintään 20 prosenttia.

Jos 3 kohdan mukaisesti vahvistettava prosenttiosuus on yli 20 prosenttia, suoraa tukea tai maaseudun kehittämistukea, joka tuensaajalle olisi voitu maksaa 30 artiklan 3 kohdan nojalla, ei myönnetä tuensaajalle tukijärjestelmässä tai tukitoimenpiteessä tai tällaisen tukitoimenpiteen puitteissa toteutettavassa toimityypissä kyseiseltä hakuvuodelta.

Jos 3 kohdan mukaisesti vahvistettava prosenttiosuus on yli 50 prosenttia, suoraa tukea tai maaseudun kehittämistukea, joka tuensaajalle olisi voitu maksaa 30 artiklan 3 kohdan nojalla, ei myönnetä tuensaajalle tukijärjestelmässä tai tukitoimenpiteessä tai tällaisen tukitoimenpiteen puitteissa toteutettavassa toimityypissä kyseiseltä hakuvuodelta. Lisäksi tuensaajaan sovelletaan lisäseuraamusta, joka on yhtä suuri kuin määrä, joka vastaa ilmoitettujen eläinten ja 30 artiklan 3 kohdan mukaisesti määritetyn eläinten määrän välistä eroa. Jos kyseistä määrää ei voida sitä kalenterivuotta, jona havainto tehdään, seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana täysin vähentää [Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 soveltamissäännöistä maksajavirastojen ja muiden elinten, varainhoidon, tilien tarkastamisen ja hyväksymisen, tarkastuksia koskevien sääntöjen, vakuuksien ja avoimuuden osalta 6.8.2014 annetun komission] täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 908/2014 [(EUVL 2014, L 255, s. 59)] 28 artiklan mukaisesti, jäännöksen maksaminen peruutetaan.

Jäsenvaltio voi muiden kuin tämän asetuksen 30 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen lajien osalta päättää vahvistaa eläinmäärän, joka poikkeaa tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetystä kolmen eläimen kynnyksestä. Jäsenvaltion on kyseistä lukumäärää vahvistaessaan varmistettava, että se vastaa kyseistä kynnystä, erityisesti ottamalla huomioon eläinyksiköt ja/tai myönnetyn tuen määrä.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen prosenttiosuuksien vahvistamiseksi se eläintukijärjestelmässä tai eläimiin liittyvässä tukitoimenpiteessä tai toimityypissä ilmoitettujen

eläinten lukumäärä, jonka osalta on havaittu noudattamatta jättämisiä, on jaettava kyseistä eläintukijärjestelmää tai tukitoimenpidettä tai tällaisen tukitoimenpiteen puitteissa toteutettavaa toimityyppiä varten määritellyllä eläinten lukumäärällä kyseisen hakuvuoden tukihakemuksen, maksupyynnön tai toimityypin osalta.

– – ”

Täytäntöönpanoasetus N:o 809/2014

15 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 soveltamissäännöistä yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän, maaseudun kehittämistoimenpiteiden ja täydentävien ehtojen osalta 17.7.2014 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 809/2014 (EUVL 2014, L 227, s. 69), sellaisena kuin se on muutettuna 14.12.2015 annetulla komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2015/2333 (EUVL 2015, L 329, s. 1) (jäljempänä täytäntöönpanoasetus N:o 809/2014), 15 artiklassa, jonka otsikko on ”Yhtenäisen tukihakemuksen tai maksupyynnön muutokset ja esitarkastuksen jälkeen tehtävät muutokset”, säädetään seuraavaa:

” 1. Tukihakemuksia tai maksupyyntöjä koskevan yhtenäishakemuksen viimeisen jättöpäivän jälkeen yhtenäishakemukseen tai yhtenäiseen maksupyyntöön voidaan lisätä yksittäisiä viljelylohkoja tai yksittäisiä tukioikeuksia tai siinä jo olevia voidaan muuttaa edellyttäen, että suorien tukien järjestelmiä tai maaseudun kehittämistoimenpiteitä koskevia vaatimuksia noudatetaan.

– –

3. Jos toimivaltainen viranomainen on jo ilmoittanut tuensaajalle yhtenäishakemukseen tai yhtenäiseen maksupyyntöön sisältyvästä noudattamatta jättämisestä tai jos se on ilmoittanut tuensaajalle aikomuksestaan tehdä tarkastus paikalla tai jos paikalla tehtävässä tarkastuksessa paljastuu noudattamatta jättäminen, 1 kohdan mukaisia muutoksia ei sallita niiden viljelylohkojen osalta, joita noudattamatta jättäminen koskee.

– – ”

16 Kyseisen täytäntöönpanoasetuksen 21 artiklan, jonka otsikko on ”Eläintukihakemuksia ja eläimiin liittyvien tukitoimenpiteiden yhteydessä esitettäviä maksupyyntöjä koskevat vaatimukset”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

[Delegoidun asetuksen N:o 640/2014] 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan 15 alakohdassa määritellyssä eläintukihakemuksessa ja kyseisen asetuksen 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan 14 alakohdassa määritellyn eläimiin liittyvän tukitoimenpiteen yhteydessä esitettävässä maksupyynnössä on oltava kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen tukikelpoisuuden vahvistamiseksi suoran tuen ja/tai maaseudun kehittämistuen osalta, ja erityisesti

a) tuensaajan tunnistetiedot;

b) viittaus yhtenäishakemukseen, jos sellainen on jo jätetty;

c) eläintukihakemuksen tai maksupyynnön aiheena olevien eläinten lukumäärä lajeittain sekä naudoista eläinten tunnistuskoodi;

– – ”

Unkarin oikeus

17 Suorien tuotantosidonnaisten tukien järjestelmästä 13.3.2015 annetun maatalousministeriön asetuksen nro 9 (A termeléshez kötött közvetlen támogatások igénybevételének szabályairól szóló 9/2015. FM rendelet; jäljempänä ministeriön asetus nro 9/2015) 4 §:n sanamuoto on seuraava:

” – –

2. Valtiokonttori antaa tukipäätöksen tehtyään – – delegoidussa asetuksessa (EU) N:o 640/2014 – – tarkoitetut tarkastukset ja ottaen huomioon [kyseisessä asetuksessa] annetut tukivähennyksiä ja muita seuraamuksia koskevat säännökset.

– –

4. Jos tuen myöntämisedellytyksiä, myös täydentävien ehtojen edellytyksiä, ei ole noudatettu tarkastuksissa, tuen määrää määritettäessä on sovellettava komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 13, 15, 30-32, 34 ja 37-41 artiklassa säädettyjä oikeudellisia seurauksia II luvussa säädettyjen tukien osalta – –.

– – ”

18 Mainitun asetuksen 7 §:n 3 momentissa säädetään seuraavaa:

”Kun otetaan huomioon maataloustuottajien suorien tukien käyttöä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.3.2015 annetun maatalouden ja maaseudun kehittämisen ministeriön asetuksen nro 8 2 §:n 2 momentissa asetettu edellytys, tukikelpoisia eläimiä on oltava vähintään yksi.”

19 Mainitun asetuksen 11 §:n 1 momentin e kohdassa säädetään seuraavaa:

”Emolehmäpalkkioon ovat oikeutettuja maataloustuottajat – –, joiden tukia varten ilmoittamista tuotantoeläimistä yli 50 prosenttia muodostuu lihantuotantoon tarkoitetuista vasikoista ja joiden tukihakemuksessa mainituista eläimistä vähintään 30 prosenttia on poikinut kyseisen vuoden aikana ja joiden tukihakemuksessa mainituista emolehmistä syntyneitä vasikoita on pidetty samassa laumassa emojensa kanssa vähintään kuukauden ajan niiden syntymästä lähtien vasikoiden tilallapitoaikana – –.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

20 SB jätti 9.5.2019 toimivaltaiselle maataloustukiviranomaiselle hakemuksen tuotantosidonnaisen tuen myöntämiseksi 11 emolehmästä.

21 Kyseinen viranomainen hylkäsi 25.6.2020 tekemällään päätöksellä SB:n hakemuksen sillä perusteella, että hakemuksen kattamalla ajanjaksolla 11 eläimestä ainoastaan kolme oli poikinut, mikä tarkoitti, että poikimiskiintiö oli 27 prosenttia. Ministeriön asetuksen nro 9/2015 11 §:n 1 momentin e kohdassa säädetty vaatimus hakemuksen kohteensa olevien

eläinten vähintään 30 prosentin poikimiskiintiöstä ei siis täyttynyt. Viranomainen katsoi näin ollen, ettei tukea voitu myöntää yhdenkään kyseisessä hakemuksessa ilmoitetun eläimen osalta ja ettei delegoidun asetuksen N:o 640/2014 31 artiklaa voitu soveltaa.

22 Maatalousministeri vahvisti 25.6.2020 tehdyn päätöksen 16.11.2020 tekemällään päätöksellä.

23 SB nosti 16.11.2020 tehdystä päätöksestä kanteen Fővárosi Törvényszékissä (Budapestin alioikeus, Unkari), joka on ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin, ja väitti, että maatalousministeri oli tehnyt oikeudellisen virheen yhtäältä jättäessään soveltamatta oikeudellisia seurauksia, seuraamuksia ja vähennyksiä, joista säädetään delegoidun asetuksen N:o 640/14 30 ja 31 artiklassa, joihin viitataan ministeriön asetuksen N:o 9/2015 4 §:n 1-3 momentissa, ja toisaalta ottaessaan huomioon ainoastaan tämän delegoidun asetuksen 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan 16 alakohdassa tarkoitetun ilmoitettujen eläinten lukumäärän eikä delegoidun asetuksen 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan 18 alakohdassa tarkoitettua määritettyjen eläinten lukumäärää eikä eläinten, jotka eivät täyttäneet tukikelpoisuusedellytyksiä, lukumäärää. Saman delegoidun asetuksen 30 artiklan 3 kohdan mukaan tuen määrä lasketaan kuitenkin määritetyn eläinmäärän perusteella.

24 SB väittää ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa myös, ettei delegoidussa asetuksessa N:o 640/2014 edellytetä, että tuenhakija täyttää kyseisen tuen myöntämisedellytykset kaikkien ilmoitettujen eläinten osalta. Kyseisessä delegoidussa asetuksessa säädetään mainitun tuen vähentämisestä vähäisten puutteiden tilanteessa. SB katsoo, että nyt käsiteltävässä asiassa kymmentä sen eläimistä olisi pitänyt pitää määritettyinä eli kyseisen delegoidun asetuksen 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan 18 alakohdassa tarkoitettujen tuen myöntämisedellytysten mukaisina. Koska kolme näistä eläimistä olivat poikineet, vaadittu 30 prosentin poikimiskiintiö oli saavutettu kymmenen lehmän osalta.

25 Näin ollen SB:llä olisi ollut oikeus tukeen kymmenen lehmän osalta delegoidun asetuksen N:o 640/2014 30 artiklan 3 kohdan ja 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan 18 alakohdan nojalla, vaikka kyseisen delegoidun asetuksen 31 artiklan 1 ja 3 kohdan nojalla tuen määrää olisi tässä tapauksessa pitänyt alentaa ottamalla huomioon niiden eläinten lukumäärä, jotka eivät täyttäneet tukikelpoisuusedellytyksiä.

26 Maatalousministeri väittää ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa, ettei delegoidun asetuksen N:o 640/2014 31 artiklaa voida soveltaa. Kyseisen ministerin mukaan se, ettei poikimiskiintiö ole ministeriön asetuksen nro 9/2015 11 §:n 1 momentin e kohdassa säädetyn mukainen, koskee kaikkia ilmoitettuja eläimiä, joiden osalta on tehty tukihakemus. Ministeri väittää myös, että kyseisen delegoidun asetuksen 31 artiklassa vahvistetaan säännöt, joita sovelletaan, jos tietyt eläimet eivät täytä tukikelpoisuusedellytyksiä, kun taas tässä tapauksessa SB ei itse ole noudattanut myöntämisedellytyksiä, koska sen tuotantoeläimet eivät saavuttaneet vaadittua poikimiskiintiötä. Lopuksi maatalousministeri viittaa delegoidun asetuksen N:o 639/2014 53 artiklan 1 kohtaan ja toteaa, että tukihakemusten tukikelpoisuusperusteiden määrittäminen kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan.

27 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kysyy ensinnäkin, ovatko delegoidun asetuksen N:o 640/2014 30 artiklan 3 kohta ja 31 artiklan 3 kohta esteenä jäsenvaltion käytännölle, jonka mukaan emolehmätuotantoon tarkoitettua tuotantosidonnaista tukea koskeva maksupyyntö on silloin, kun kyseessä olevan jäsenvaltion säännöstön edellyttämä poikimiskiintiö ei täyty ilmoitettujen eläinten osalta, hylättävä kokonaisuudessaan, vaikka edellytetty ilmoitettujen eläinten poikimiskiintiö saavutetaan näiden eläinten pienemmässä ryhmässä.

28 Tästä ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa SB:n tavoin, että unionin lainsäätäjän tarkoituksena, joka heijastuu delegoidun asetuksen N:o 640/2014 johdanto-osan 28 ja 31 perustelukappaleesta, oli se, että tuen myöntämisedellytysten osittainen noudattaminen ei johtaisi tuen maksamatta jättämiseen vaan vähennetyn tuen maksamiseen.

29 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa myös, että delegoidun asetuksen N:o 640/2014 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan 18 alakohdasta näyttää ilmenevän, että kyseisessä asetuksessa tehdään ero tuen hakijan ilmoittamien eläinten ryhmän ja määritettyjen eläinten ryhmän välillä, koska tässä säännöksessä olevan määritelmän nojalla määritetyllä eläimellä tarkoitetaan eläintä, jonka osalta kaikki tuen myöntämiseksi vahvistettujen sääntöjen edellytykset täyttyvät.

30 Tästä mainittuun säännökseen sisältyvästä tuen laskentaperustan määritelmästä, joka määritetään delegoidun asetuksen N:o 640/2014 30 artiklan nojalla, ja sen seuraamuksen määrästä, joka määrätään, mikäli tietyt ilmoitetut eläimet eivät täytä tukikelpoisuusedellytyksiä ja joka määritetään kyseisen delegoidun asetuksen 31 artiklan nojalla, ilmenee, että unionin lainsäätäjä on asettanut etusijalle yksittäisten eläinten tukikelpoisuusedellytysten tarkastelun.

31 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan kyseessä oleva kansallinen käytäntö ei kuitenkaan salli ilmoitettujen eläinten erottamista määritetyistä eläimistä, mikä on vastoin delegoidun asetuksen N:o 640/2014 säännöksiä, jotka perustuvat porrastamisen ja oikeasuhteisuuden periaatteisiin ja joiden mukaan laiminlyönneistä rangaistaan varoittavassa tarkoituksessa tuen vähentämisellä ja ainoastaan vaatimusten vakavan noudattamatta jättämisen tapauksessa hakemuksen hylkäämisellä.

32 Toiseksi ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii, mitä menetelmää on noudatettava määritettäessä suhdetta, jonka perusteella voidaan vahvistaa tuen vähentäminen delegoidun asetuksen N:o 640/2014 31 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

33 Kolmanneksi ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii, onko tämä osamäärä kerrottava 100:lla.

34 Tässä tilanteessa Fővárosi Törvényszék on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

” 1) Onko jäsenvaltion käytäntö, jonka mukaan emolehmätuotantoon tarkoitettua tuotantosidonnaista tukea koskeva maksupyyntö on – silloin, kun kyseessä olevan jäsenvaltion asettaman sen kriteerin kannalta, joka on ratkaiseva tukioikeuden osalta, todettu poikimisprosentti suhteessa ilmoitettujen eläinten lukumäärään on alempi kuin edellytetty, – hylättävä kokonaisuudessaan silloinkin, kun ilmoitetuilta eläimiltä edellytetty poikimisprosentti saavutetaan pienemmässä eläinten ryhmässä – koska kansallisessa lainsäädännössä edellytettyä poikimisprosenttia pienempi poikimisprosentti tarkoittaa, että yhtäkään ilmoitetuista eläimistä ei pidetä tukikelpoisena – delegoidun asetuksen N:o 640/2014 30 artiklan 3 kohdan mukainen, kun otetaan huomioon myös sen johdanto-osan 28 ja 31 perustelukappale ja sen 2 artiklan 1 kohdan 16 ja 18 alakohta ja 31 artiklan 1–3 kohta?

2) Jos edelliseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko käsiteltävässä asiassa delegoidun asetuksen N:o 640/2014 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan 18 alakohdassa ja 30 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu tukikelpoisten eläinten määrä, kun otetaan huomioon kyseisen asetuksen johdanto-osan 28 ja 31 perustelukappaleessa tarkoitetut porrastamisen ja oikeasuhteisuuden vaatimukset ja ensimmäisessä ennakkoratkaisukysymyksessä mainitut unionin oikeussäännöt ja kun saavutettu poikimisprosentti on kansallisessa lainsäädännössä edellytettyä poikimisprosenttia pienempi, määritettävä
   a) siten, että tukikelpoisiksi eläimiksi lasketaan ainoastaan eläimet, jotka ovat poikineet, vai
   b) siten, että tukikelpoisiksi eläimiksi lasketaan eläimet, jotka kuuluvat ilmoitetuista eläimistä rajattuun ryhmään, jossa kansallisessa lainsäädännössä edellytetty poikimisprosentti saavutetaan?

3) Kun otetaan huomioon delegoidun asetuksen N:o 640/2014 30 artiklan 3 kohta ja 31 artiklan 1 ja 2 kohta ja sen johdanto-osan 31 perustelukappaleessa tarkoitettu suhteellisuusperiaate, onko kyseisen asetuksen 31 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että seuraamuksen perustan määrittämiseksi on laskettava joko tukikelpoisuusedellytykset täyttävien eläinten lukumäärän ja niiden eläinten lukumäärän, jotka eivät täytä tukikelpoisuusedellytyksiä, välinen suhde, tai tukikelpoisuusedellytykset täyttävien eläinten lukumäärän ja ilmoitettujen eläinten lukumäärän välinen suhde ja kerrottava tämä osamäärä 100:lla prosenttiosuuden laskemiseksi?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen kysymys

35 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kysyy ensimmäisellä kysymyksellään, onko delegoidun asetuksen N:o 640/2014 30 artiklan 3 kohtaa, luettuna yhdessä kyseisen delegoidun asetuksen johdanto-osan 28 ja 31 perustelukappaleen, 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan 16 ja 18 alakohdan sekä 31 artiklan 1–3 kohdan kanssa, tulkittava siten, että se on esteenä jäsenvaltion käytännölle, jonka mukaan tuotantosidonnaista tukea koskeva hakemus hylätään kokonaisuudessaan, kun tämän tuen myöntämiselle kansallisessa säännöstössä säädetty edellytys eli vaatimus siitä, että 30 prosentin poikimiskiintiö saavutetaan kyseisessä tukihakemuksessa ilmoitettujen eläinten osalta, ei täyty, sen sijaan että tuen määrää ainoastaan vähennettäisiin soveltamalla mainitun delegoidun asetuksen 31 artiklan 1–3 kohdassa säädettyjä hallinnollisia seuraamuksia.

36 Aluksi on todettava, että Unkarin hallitus väittää kirjallisissa huomautuksissaan, että kyseessä oleva kansallinen käytäntö on vastoin ministeriön asetuksen nro 9/2015 11 §:n 1 momentin e kohtaa, jossa säädetään, että vähintään 30 prosentin poikimiskiintiö on saavutettava niiden eläinten osalta, joita koskevaa tuotantosidonnaista tukea on haettu, sillä perusteella, että kansallisen lainsäätäjän tarkoituksena ei ole ollut asettaa tätä kiintiötä kyseisen tuen myöntämisen edellytykseksi vaan tehdä siitä laskentamenetelmä.

37 Tästä on huomautettava, että tulkittaessa kansalliseen oikeusjärjestykseen kuuluvia säännöksiä unionin tuomioistuimen on lähtökohtaisesti perustettava ratkaisunsa ennakkoratkaisupyynnön esittämisestä tehdystä päätöksestä ilmeneviin luonnehdintoihin. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on näet niin, että unionin tuomioistuimella ei ole toimivaltaa tulkita jäsenvaltion sisäistä oikeutta (tuomio 5.12.2023, Deutsche Wohnen, C-807/21, EU:C:2023:950, 36 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

38 Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että kyseessä olevan hallinnollisen käytännön mukaan ilmoitettujen eläinten kokonaislukumäärän on saavutettava hakuvuonna vähintään 30 prosentin poikimiskiintiö. Tämän kiintiön, josta säädetään ministerin asetuksen nro 9/2015 11 §:n 1 momentin e kohdassa, katsotaan olevan tuotantosidonnaisen tuen myöntämisedellytys siten, että jos tämä edellytys ei täyty tukihakemuksessa ilmoitettujen eläinten osalta, hakemus hylätään kokonaisuudessaan. On siis lähdettävä siitä olettamasta, että kyseisessä asetuksessa säädetty vähintään 30 prosentin poikimiskiintiö on tuotantosidonnaisen tuen myöntämisen edellytys, joka liittyy tukihakemuksessa ilmoitettujen eläinten määrään.

39 Koska ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen ja SB:n puoltaman tulkinnan voidaan katsoa kyseenalaistavan jäsenvaltioiden mahdollisuuden määritellä tuotantosidonnaisen tuen myöntämisedellytykset, jotka kaikkien ilmoitettujen eläinten on täytettävä, on todettava, että delegoidun asetuksen N:o 639/2014, joka on annettu asetuksen N:o 1307/2013 52 artiklan 9 kohdan nojalla, 53 artiklan, jonka otsikko on nimenomaan ”Tuen myöntämisedellytykset”, 1 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on säädettävä tuotantosidonnaisia tukitoimenpiteitä koskevista tukikelpoisuusperusteista asetuksessa N:o 1307/2013 vahvistetuissa rajoissa ja tässä delegoidussa asetuksessa säädetyin edellytyksin.

40 Jäsenvaltioiden, jotka tekevät päätöksen vapaaehtoisen tuotantosidonnaisen tuen myöntämisestä tai tarkastelevat sitä uudelleen, on asetuksen N:o 1307/2013 54 artiklan, luettuna yhdessä kyseisen asetuksen 53 artiklan 6 kohdan ja delegoidun asetuksen N:o 639/2014 67 artiklan 1 kohdan kanssa, nojalla annettava asiaa koskevat päätökset tiedoksi komissiolle. Delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 liitteessä I olevan 3 kohdan f alakohdan mukaan niiden on ilmoitettava komissiolle toimitettavissa tiedoksiannoissa kunkin toimenpiteen tukikelpoisuusedellytykset.

41 Edellä mainituista säännöksistä ilmenee, että jäsenvaltioilla on – jollei asetuksessa N:o 1307/2013 vahvistetuista puitteista ja delegoidussa asetuksessa N:o 639/2014 säädetyistä edellytyksistä muuta johdu – harkintavalta määritellä tuotantosidonnaisten tukitoimenpiteiden tukikelpoisuusperusteet tai -edellytykset, kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 28 kohdassa.

42 Jos jäsenvaltio määrittelee harkintavaltansa puitteissa delegoidun asetuksen N:o 639/2014 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi tukikelpoisuusperusteeksi kyseessä olevan kaltaisen perusteen, joka kaikkien ilmoitettujen eläinten on täytettävä, ja jos tämä peruste ei täyty, yhtäkään ilmoitettua eläintä ei lähtökohtaisesti voida pitää kyseisen delegoidun asetuksen 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan 18 alakohdassa tarkoitettuna määritettynä eläimenä.

43 Lisäksi vähintään 30 prosentin poikimiskiintiö, jolla pyritään – kuten Unkarin hallituksen huomautuksista ilmenee – kannustamaan viljelijöitä pitämään karjansa pysyvästi tai jopa lisäämään sitä, on omiaan takaamaan tavoitellun päämäärän saavuttamisen.

44 Ensimmäisessä ennakkoratkaisukysymyksessä kyseessä olevasta delegoidun asetuksen N:o 640/2014 30 artiklan 3 kohdasta on todettava, että kyseisessä säännöksessä säädetään, että jos tukihakemuksessa tai maksupyynnössä ilmoitettu eläinten lukumäärä on suurempi kuin hallinnollisessa tai paikalla tehdyssä tarkastuksessa määritetty lukumäärä, suoran tuen tai maaseudun kehittämistuen laskenta perustuu määritettyyn eläinmäärään, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 31 artiklan soveltamista.

45 Tämän säännöksen sanamuodosta seuraa, että jos määritettyjen eläinten määrä on pienempi kuin hakemuksessa ilmoitettujen eläinten määrä, tuen määrä on laskettava määritettyjen eläinten määrän perusteella. Näin ollen haettua tukea voidaan myöntää pienemmälle eläinmäärälle kuin mikä tukihakemuksessa on ilmoitettu.

46 Delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 30 artiklan 3 kohtaa ei kuitenkaan sovelleta, jos – kuten nyt käsiteltävässä asiassa – ei ole yhtäkään määritettyä eläintä. Erityisesti on todettava, että tässä säännöksessä ei vahvisteta tuotantosidonnaisen tuen myöntämisedellytyksiä, koska niiden määrittäminen kuuluu tämän tuomion 39–41 kohdassa todetun mukaisesti jäsenvaltioiden toimivaltaan. Mainitussa 30 artiklan 3 kohdassa määritetään vain, kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 30 kohdassa, ne kriteerit, jotka on otettava huomioon tuotantosidonnaisen tuen laskemiseksi. Tämän tulkinnan vahvistaa kyseisen 30 artiklan otsikko ”Laskentaperusta”.

47 Delegoidun asetuksen N:o 640/2014 30 artiklan 3 kohtaa ei näin ollen voida tulkita siten, että siinä asetettaisiin velvollisuus soveltaa tuen myöntämisedellytystä, joka koskee kaikkia hakemuksessa ilmoitettuja eläimiä, pienempään määrään näitä eläimiä.

48 Ensimmäisen ennakkoratkaisukysymyksen kohteena olevasta delegoidun asetuksen N:o 640/2014 2 artiklan 1 kohdan toisesta alakohdasta on todettava, että tämän säännöksen 16 alakohdassa ainoastaan määritellään ilmoitettujen eläinten ryhmä siten, että sillä tarkoitetaan eläimiä, joita koskee eläintukihakemus, ja säännöksen 18 alakohdassa ainoastaan määritellään määritettyjen eläinten ryhmä. Määritetyllä eläimellä tarkoitetaan tämän delegoidun asetuksen 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan 18 alakohdan a alakohdan mukaan eläintukijärjestelmän osalta eläintä, jonka osalta kaikki tuen myöntämiseksi vahvistettujen sääntöjen edellytykset täyttyvät, tai delegoidun asetuksen 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan 18 alakohdan b alakohdan mukaan eläimiin liittyvän tukitoimenpiteen osalta eläintä, joka on tunnistettu hallinnollisten tai paikalla tehtävien tarkastusten avulla. Kyseisessä säännöksessä ei kuitenkaan aseteta velvollisuutta soveltaa kyseessä olevan poikimista koskevan vähimmäiskiintiön kaltaista myöntämisedellytystä, joka kaikkien ilmoitettujen eläinten on täytettävä, pienempään eläinten lukumäärään, siten, että tietyt ilmoitetut eläimet ovat määritettyjä.

49 Siltä osin kuin on kyse delegoidun asetuksen N:o 640/2014 31 artiklasta, johon ensimmäisessä kysymyksessä viitataan, on todettava, että kyseisen artiklan otsikko on ”Hallinnolliset seuraamukset eläintukijärjestelmissä tai eläimiin liittyvissä tukitoimenpiteissä ilmoitettujen eläinten osalta” ja sen 1–3 kohdassa säädetään, että tuen määrää vähennetään, jos havaitaan tukihakemuksessa ilmoitetun ja määritetyn eläinten lukumäärän välillä ero tämän delegoidun asetuksen 30 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

50 Mainitun delegoidun asetuksen 31 artiklan 1 kohdan sanamuodosta käy ilmi, että tässä 31 artiklassa säädettyjä vähennyksiä voidaan soveltaa vain tämän delegoidun asetuksen 30 artiklan 3 kohdassa tarkoitetussa tilanteessa. Kuten kyseisen 31 artiklan otsikko lisäksi vahvistaa, artiklan tarkoituksena on säännellä seuraamuksia, joita sovelletaan, jos tukihakemus ei ole sääntöjenmukainen. Erityisesti kyseisessä artiklassa säädettyjen vähennysten soveltaminen edellyttää, että oikeus tukeen on olemassa ja että tukikelpoisuusedellytykset ovat näin ollen, kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 44 ja 46 kohdassa todennut, lähtökohtaisesti täyttyneet, eikä sen tarkoituksena näin ollen ole delegoidun asetuksen N:o 640/2014 30 artiklan 3 kohdan tavoin säännellä itse tuen myöntämisen edellytyksiä.

51 Tästä seuraa, etteivät delegoidun asetuksen N:o 640/2014 30 artiklan 3 kohta ja kyseisen asetuksen 31 artikla ole esteenä edellä 38 kohdassa tarkoitetulle kyseessä olevalle hallintokäytännölle.

52 Delegoidun asetuksen N:o 640/2014 johdanto-osan 28 ja 31 perustelukappaleessa, joihin ensimmäisessä kysymyksessä viitataan, ei kyseenalaisteta tätä tulkintaa.

53 Yhtäältä on niin, että vaikka kyseisen delegoidun asetuksen johdanto-osan 28 perustelukappaleesta ilmenee, että noudattamatta jättäminen johtaa ainoastaan siihen, ettei kyseinen eläin ole tukikelpoinen, ilmaisun ”kyseinen eläin” käyttöä tietyissä kieliversioissa yksikössä ei voida tulkita siten, että siinä asetettaisiin velvollisuus soveltaa tuen myöntämisedellytystä, joka koskee kaikkia hakemuksessa ilmoitettuja eläimiä, pienempään määrään näitä samoja eläimiä. Tämä yleisluontoinen ilmaisu on ymmärrettävä siten, että sillä tarkoitetaan kyseistä eläintä tai kyseisiä eläimiä, ja kyseisten eläinten lukumäärä riippuu tukikelpoisuusedellytyksistä ja kyseessä olevissa tukihakemuksissa ilmoitetuista eläimistä.

54 Toisaalta on niin, että vaikka delegoidun asetuksen N:o 640/2014 johdanto-osan 31 perustelukappaleesta ilmenee, että maaseudun kehittämistuen epäämiset on vahvistettava ottaen huomioon varoittavuus- ja suhteellisuusperiaate, tuotantosidonnaisen tuen epäämistä ei voida pitää suhteettomana, kun kyseessä ei ole seuraamus vaan pelkkä seuraus tukikelpoisuusedellytysten noudattamatta jättämisestä (ks. vastaavasti tuomio 24.5.2007, Maatschap Schonewille-Prins, C-45/05, EU:C:2007:296, 58 kohta ja tuomio 29.2.2024, Eesti Vabariik (Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet), C-437/22, EU:C:2024:176, 56 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

55 Lisäksi ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen ja SB:n puoltaman delegoidun asetuksen N:o 640/2014 30 artiklan 3 kohdan tulkinnan, jonka mukaan SB:llä pitäisi olla oikeus tukeen kymmenestä lehmästä, voitaisiin katsoa antavan hakijalle mahdollisuuden vähentää jälkikäteen tukihakemuksessa ilmoitettua eläinten määrää, kuten julkisasiamies on korostanut ratkaisuehdotuksensa 34 kohdassa.

56 Tältä osin on todettava, että unionin tuomioistuimen käytettävissä olevasta asiakirja-aineistosta ilmenee, että Unkari soveltaa emolehmien pitämiseen liittyvään tukeen täytäntöönpanoasetuksen N:o 809/2014 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua hakemuksiin perustuvaa järjestelmää. Näin ollen hakijan on tämän säännöksen c alakohdan nojalla ilmoitettava eläinten lukumäärä ja nautojen osalta kunkin naudan tarkka tunnistuskoodi. Koska hakija on hakemuksen alullepanija, hän voi jättää hakemuksessaan ilmoittamatta osan pitämistään eläimistä ja ilmoittaa vain ne, jotka täyttävät tukikelpoisuusedellytykset. Kuten julkisasiamies on kuitenkin todennut ratkaisuehdotuksensa 36 kohdassa, sen jälkeen, kun ilmoitetut eläimet on sisällytetty kyseiseen hakemukseen, täytäntöönpanoasetuksen N:o 809/2014 15 artiklan 3 kohdassa, luettuna yhdessä 21 artiklan 1 kohdan c alakohdan kanssa, kielletään maksupyynnön muutokset mukaan lukien hakemuksessa ilmoitettu eläinten määrä, jos toimivaltainen viranomainen on jo ilmoittanut tuensaajalle kyseiseen hakemukseen liittyvästä noudattamatta jättämisestä. Delegoidun asetuksen N:o 640/2014 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan 2 alakohdan a alakohdan mukaan tällaisena noudattamatta jättämisenä pidetään tukikelpoisuusperusteiden noudattamatta jättämistä.

57 Tässä tapauksessa toimivaltainen viranomainen ilmoitti SB:lle noudattamatta jättämisestä 25.6.2020, kun se hylkäsi tukihakemuksen todeten, että 30 prosentin poikimiskiintiötä ei ollut saavutettu. Tällaisessa tilanteessa hakemuksessa ilmoitettujen eläinten määrää ei ole edellä esitetyn mukaisesti mahdollista vähentää jälkikäteen.

58 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen ja SB:n puoltama tulkinta delegoidun asetuksen N:o 640/2014 30 artiklan 3 kohdasta olisi siis vastoin täytäntöönpanoasetuksen N:o 809/2014 15 artiklan 3 kohtaa, luettuna yhdessä kyseisen täytäntöönpanoasetuksen 21 artiklan 1 kohdan c alakohdan kanssa.

59 Edellä esitetyn perusteella ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että delegoidun asetuksen N:o 640/2014 30 artiklan 3 kohtaa, luettuna yhdessä kyseisen delegoidun asetuksen johdanto-osan 28 ja 31 perustelukappaleen, 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan 16 ja 18 alakohdan sekä 31 artiklan 1–3 kohdan kanssa, on tulkittava siten, että se ei ole esteenä jäsenvaltion käytännölle, jonka mukaan tuotantosidonnaista tukea koskeva hakemus hylätään kokonaisuudessaan, kun tämän tuen myöntämiselle kansallisessa säännöstössä säädetty edellytys eli vaatimus siitä, että 30 prosentin poikimiskiintiö saavutetaan kyseisessä tukihakemuksessa ilmoitettujen eläinten osalta, ei täyty, sen sijaan että tuen määrää ainoastaan vähennettäisiin soveltamalla mainitun delegoidun asetuksen 31 artiklan 1–3 kohdassa säädettyjä hallinnollisia seuraamuksia.

Toinen ja kolmas kysymys

60 Koska ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin esittää toisen ja kolmannen kysymyksen vain siinä tapauksessa, että delegoidun asetuksen N:o 640/2014 30 artiklan 3 kohta on esteenä kyseessä olevalle kansalliselle käytännölle, näihin kysymyksiin ei ole tarpeen vastata, kun otetaan huomioon ensimmäiseen kysymykseen annettu vastaus.

Oikeudenkäyntikulut

61 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kuudes jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 täydentämisestä yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän sekä suoriin tukiin, maaseudun kehittämistukeen ja täydentäviin ehtoihin sovellettavien maksujen epäämis- ja perumisedellytysten sekä hallinnollisten seuraamusten osalta 11.3.2014 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014, sellaisena kuin se on muutettuna 4.5.2016 annetulla komission delegoidulla asetuksella (EU) 2016/1393, 30 artiklan 3 kohtaa, luettuna yhdessä kyseisen delegoidun asetuksen johdanto-osan 28 ja 31 perustelukappaleen, 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan 16 ja 18 alakohdan sekä 31 artiklan 1–3 kohdan kanssa,

on tulkittava siten, että

se ei ole esteenä jäsenvaltion käytännölle, jonka mukaan tuotantosidonnaista tukea koskeva hakemus hylätään kokonaisuudessaan, kun tämän tuen myöntämiselle kansallisessa säännöstössä säädetty edellytys eli vaatimus siitä, että 30 prosentin poikimiskiintiö saavutetaan kyseisessä tukihakemuksessa ilmoitettujen eläinten osalta, ei täyty, sen sijaan

että tuen määrää ainoastaan vähennettäisiin soveltamalla mainitun delegoidun asetuksen, sellaisena kuin se on muutettuna, 31 artiklan 1–3 kohdassa säädettyjä hallinnollisia seuraamuksia.

Allekirjoitukset